

Dossier

Els primers fotògrafs gironins

**Bàrbara Schmitt:
25 anys salvant l'Empordà**

Girona FC: un equip de primera

Edita: Diputació de Girona | Fundada el 1856 | Segona Època

REVISTA DE GIRONA

NÚMERO ACTUAL

NÚMEROS ANTERIORS

HEMEROTECA

NORMES DE REDACCIÓ

PUNTS DE VENDA

Crèdits # Contacte

Belles arts i oficis

Les escoles de belles arts i oficis protagonitzen el dossier d'aquesta edició, coordinat per Roser Juanola, dossier que té l'objectiu d'oferir una mirada àmplia sobre la realitat i l'evolució d'aquests centres a les comarques de Girona. Fa dinou anys, al número 187 de la Revista de Girona, Xavier Colomer-Ribot va dedicar un article a les escoles taller i les cases d'oficis. Hi deia que els seus tres grans objectius eren «rehabilitar el patrimoni, formar joves que estan aturats i col·locar-los al mercat de treball en millors condicions de les que estaven». També pot complementar el dossier la ressenya que Àngel Jiménez va fer al 237 del llibre *Les escoles menors de Belles Arts al Baix Empordà (1880-1939)*, escrit per Jordi Serra i guanyador del Premi Pere Lloberas. Entre altres aspectes de l'obra, Jiménez destacava «la fina connexió i la coherència que conjumina perfectament el context més general de la història de l'art amb la singularitat local».

L'entrevista de Lluís Freixas a Narcís Comadira és una bona oportunitat per rellegir alguns dels textos que el poe-

ta i pintor gironí ha publicat a la Revista. Vegem, per exemple, uns versos del poema *Migdiada*, aparegut al número 127: «Tot està tes. / ¿Tot el desig / del cos és fruit de la memòria? / Passat, futur s'interfereixen / just al present que ara m'exalta». Comadira també va compartir alguns fragments de la seva vida al *D'escriptors* del 285: «Tinc un record horrible d'aquells anys de la meua Girona adolescent. Parlo dels anys entre 1952 i 1959. Quan hi penso, una llosa de plom s'instal·la sobre meu i se'm fa un nus a l'estómac».

L'aproximació de Mònica Boixader a la figura de l'escriptor nord-català Pere Verdaguier, traspasat a principis d'any, pot ser completada amb l'entrevista que Xevi Planas va fer-li al número 157. «Els meus primers contactes amb la premsa daten del 1960, quan es va crear el Grup Rossellonès d'Estudis Catalans, una entitat en defensa de la llengua i la cultura catalanes, que estaven molt malament, fins al punt que tothom les considerava perdudes a la Catalunya del Nord, de tan negre que es veia», hi explicava Verdaguier.